

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Zaaknummer: BER 17-038

De Bondscompetitieleider Waterpolo is in beroep gekomen tegen de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 82625 betreffende appellant, lid van de Alphense Zwemclub AZC, hier nader te noemen: "aangeklaagde".

Datum: 11 mei 2017

Sanctie: met ingang van 13 mei 2017 – kort samengevat – niet deelnemen aan twee bindende competitiewedstrijden onvoorwaardelijk, alsmede een voorwaardelijke straf van twee bindende competitiewedstrijden met een proeftijd van één jaar.

Overweging: Het schelden (tegen scheidsrechter), beledigen (tegen scheidsrechter) en gebrek aan eerbied (tegen scheidsrechter)

Wedstrijd: AZC Alphen H1 - Het Ravijn H1, gespeeld op 23 april 2017.

1. De Commissie van Beroep heeft deze zaak behandeld op 29 mei 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. J. Anema, lid en de heer F.A.W.P. van Lierop, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de stukken in eerste aanleg waaronder het namens aangeklaagde geschreven verweer d.d. 25 april 2017, alsmede de toelichting op het hoger beroep van de Bondscompetitieleider Waterpolo d.d. 23 mei 2017 en het verweerschrift in hoger beroep d.d. 29 mei 2017. Aangeklaagde is niet ter zitting verschenen. Namens hem is verschenen de heer E., voorzitter van de waterpolocommissie van AZC Alphen die als raadsman voor appellant optreedt. Tevens zijn ter zitting verschenen de scheidsrechters J. en H.
3. In het hiervoor genoemde verweer in hoger beroep concludeert aangeklaagde tot niet ontvankelijkheid. Hij is - kort samengevat - van mening dat het hoger beroep niet is ingesteld door de "klagende instantie" als bedoeld in artikel L28 van het Reglement Tuchtrechtspraak en tevens dat het hoger beroep ten onrechte niet is ingediend met het e-mailadres als bedoeld in artikel L29 van het Reglement Tuchtrechtspraak. Omtrent dit primaire verweer overweegt de Commissie van Beroep als volgt:
 - a. Uit de e-mail van de heer B. d.d. 12 mei 2017 (8.53 uur, overgelegd als productie 1 bij het verweer in hoger beroep) blijkt dat de heer B. binnen de daartoe gestelde termijn beroep aantekent tegen de onderhavige uitspraak van de Tuchtcommissie.
 - b. De hoedanigheid waarin de heer B. het hoger beroep instelt blijkt uit de ondertekening van het e-mailbericht waarin vermeld staat "*Bondscompetitieleider Waterpolo/Programmacoördinator Waterpolo Competities en Kampioenschappen*". De veronderstelling van aangeklaagde dat niet de Bondscompetitieleider Waterpolo maar slechts de Taakgroep Scheidsrechterszaken en de Landelijke Scheidsrechterscommissie beroep aan hebben getekend kan niet worden gevolgd. Het hoger beroep moet worden aangetekend door de Bondscompetitieleider en dat is ook gebeurd. Dat de heer B. in het onderhavige e-mailbericht vermeldt dat hij "mede namens" de Taakgroep Scheidsrechterszaken en de Landelijke Scheidsrechterscommissie beroep aantekent vindt weliswaar geen grondslag in het Reglement Tuchtrechtspraak (in de onderhavige zaak kan alleen de Bondscompetitieleider Waterpolo beroep aantekenen) maar deze mededeling laat onverlet dat het beroep (ook) door de Bondscompetitieleider Waterpolo is ingesteld.
 - c. De mededeling van de heer B. d.d. 12 mei 2017 omtrent het beroep is gericht aan mevrouw B., die als ambtelijk secretaris voor de Commissie van Beroep fungeert.

Artikel L29 van het Reglement Waterpolo sluit niet uit naast het gebruik van het adres cvb@knzb.nl de Bondscompetitie leider Waterpolo zich rechtstreeks tot het secretariaat van de Commissie van Beroep kan wenden, althans deze rechtstreeks aan het secretariaat van de Commissie van Beroep gedane mededeling leidt niet tot niet-ontvankelijkheid.

Het primaire verweer van aangeklaagde wordt derhalve gepasseerd.

4. Scheidsrechter J. geeft in zijn tuchtrapport d.d. 24 april 2017 en in zijn ter zitting gegeven toelichting aan dat appelland - kort samengevat - tegen hem (in het Italiaans) schreeuwde, zijn cap op het water gooide, water spattend richting de scheidsrechter zwom, zich zeer agressief gedroeg en dat zijn medespelers een aantal keer hebben moeten voorkomen dat aangeklaagde de scheidsrechter aanviel. In het tuchtrapport staat onder meer geschreven:

“Appelland heeft mij vast beledigd tijdens al het geschreeuw. Zijn gezichtsuitdrukking was vol met agressie. Ik spreek echter geen Italiaans (appelland is een Italiaan), dus ik heb geen idee wat hij mij allemaal heeft toegeschreeuwd”.

“Appelland ging na afloop van de, door AZC in het eindsignaal verloren, wedstrijd helemaal door het lint. In het water gooide hij zijn cap af en begon tegen mij te schreeuwen. Al schoolslag/om-en-benen zwemmend ging hij richting de kant. Ondertussen flink water spattend mijn kant op. Ik toonde hem een rode kaart. Hij klom de kant op om vervolgens vol van agressie mijn kant op te komen. Hij werd door verschillende spelers van AZC dmv een flinke dosis fysieke kracht weggetrokken/tegengehouden om te voorkomen dat hij mij zou aanvallen. De heer W. (coach) en de heer K. (teammanager) stonden eerst nog tussen mij en appelland. Al tierend van woede werd appelland door zijn medespelers het water in getrokken. Terwijl ik de heer K. vertelde dat ik een rapport voor de heer K. zou opmaken wegens wangedrag (...) klom appelland weer de kant op waar hij weer tegen gehouden moest worden door zijn medespelers. Ik ben toen weggelopen naar de jurytafel. Bij de jurytafel kwam appelland wederom al schreeuwend naar mij toe om vervolgens weer door medespelers te worden tegengehouden”.

5. Ter zitting is door de heer E. namens appelland medegedeeld dat het in het tuchtrapport gesteld in grote lijnen juist is. Het verweer van appelland is echter dat zijn reactie een reactieve aard heeft. In het verweer in hoger beroep wordt daaromtrent onder meer geschreven:

“Hoewel ieder van de aangeklaagden zich kon vinden in de stelling dat de voorvallen louter en alleen waren veroorzaakt door bij voortduring bijzonder eenzijdig fluiten van de arbiters tijdens een alles beslissende kwartfinale van de play-offs en de voorvallen dus louter reactief van aard waren, is de schuld in het verweer bij de tuchtzaak eerstens door hen bij de beklagden zelf gelegd”.

“Door slechts de schuld bij aangeklaagden te leggen is te kort door de bocht en doet dan ook geen recht aan de professionaliteit waarmee onze vereniging en de aangeklaagden de waterpolosport bedrijven. Gedurende het seizoen heeft onze vereniging en ook specifiek ons eerste team respect voor elkaar en anderen als zwaar onderwerp beschouwd en ook als zodanig behandeld.

Het is zuur om te constateren dat de TS/LSC de schuld hierbij volledig bij beklagden legt. Dat is onterecht, onjuist, subjectief, niet weloverwogen en te eenzijdig. Waar twee kijken hebben twee schuld. Door heel subjectief de schuld neer te leggen bij de beklagden gaat de TS/LSC uitdrukkelijk over de rug van beklagden voorbij aan haar eigen verantwoordelijkheid. Dat is te gemakkelijk!”.

6. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. De norm die de Commissie van Beroep hanteert is de volgende. Degenen die bij de wedstrijd een rol vervullen (waaronder de spelers en de coach van de bij de wedstrijd betrokken teams) dienen al hetgeen te doen wat redelijkerwijs van hen verlangd kan worden om eraan bij te dragen dat de betrokken scheidsrechters in rust hun taak kunnen vervullen. Ook dienen alle betrokkenen bij een waterpolowedstrijd zich respectvol jegens de scheidsrechter op te stellen en diens aanwijzingen op te volgen. De betrokkenen dienen alle gedragingen, waaronder verbale uitingen dan wel fysiek gedrag, te vermijden waardoor de scheidsrechter in zijn functioneren dan wel in zijn lichamelijke integriteit zou kunnen worden aangetast.
7. In deze staat vast dat aangeklaagde de hiervoor genoemde norm ruim overschreden heeft. Door bij herhaling pogingen te doen om de scheidsrechter aan te vallen heeft aangeklaagde zich ernstig misdragen. Voor de Commissie van Beroep weegt zwaar dat zijn gedragingen een bij de sport behorende uiting van emotie ver overschrijden en dat aangeklaagde, nadat hij een aantal keren door medespelers was tegengehouden, om het bassin heen liep om zich naar de jurytafel te begeven om aldaar wederom de scheidsrechter te belagen. Dat aangeklaagde het niet eens was met de beslissingen van de scheidsrechters is geen excuus voor zijn gedragingen. Door te stellen dat "waar twee kijven er twee schuld hebben" (zie punt 5 van deze beslissing) miskent aangeklaagde zijn positie. Van hem mag - gelet op het niveau waarop hij zijn sport uitoefent - verwacht worden dat hij op een evenwichtige wijze de beslissingen van de scheidsrechter accepteert. Van "schuld" of vooringenomenheid aan de zijde van de scheidsrechters is de Commissie van Beroep niets gebleken en aangeklaagde stelt de integriteit van de scheidsrechters ten onrechte en lichtvaardig ter discussie.
8. De door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie past onvoldoende bij de ernst van de gedragingen van aangeklaagde. Alle omstandigheden in aanmerking nemende, is de Commissie van Beroep van mening dat aangeklaagde dient te worden veroordeeld tot een uitsluiting van zes wedstrijden.

De uitspraak luidt:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 11 mei 2017.
- b. De Commissie van Beroep ontzegt aangeklaagde met ingang van de datum van deze uitspraak onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat wordt opgeheven zes bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.
- c. De Commissie van Beroep veroordeelt aangeklaagde tot een bijdrage van € 29,15 in de kosten van het geding in tweede aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekking van AZC Alphen te belasten.

Nieuwegein, 12 juni 2017

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. J. Anema, lid
F.A.W.P. van Lierop, secretaris